

E. G.:

Jovan P. Jovanović.

eta 1905. so odkrili v Ljubljani spomenik največjemu našemu pesniku dr. Francetu Prešernu. Na to veličastno slavnost so dospeli zastopniki vseh slovanskih narodov in plemen. In med temi odličnimi našimi gosti in brati je bil tudi Jovan P. Jovanović, srbski učitelj in književnik in tedaj župan mesta Kragujevca v stari kraljevini Srbiji. Takrat je prvič stopil na slovenska tla in nam prinesel v dar svoje pošteno, odkrito, bratsko srce!

Spoznali in pobratili smo se z njim, ki nam je ob spoznanju in ob slovesu ponovno ponavljal besede našega pesnika Simona Gregorčiča:

Bog živi vse Slovene
pod streho hiše ene!

Ponavljal in naglašal je tudi znamenite in proroške besede našega Prešerna, ki govore:

Največ sveta otrokom sliši Slave,
tja bomo našli pot, kjer nje sinovi
si prosto vol'jo vero in postave!

Odtlej nas spajajo z Jovanovićem — z našim bratom Jovom — najožje prijateljske in bratske vezi, ki jih niso zrahljali niti kruti

viharji svetovne vojne, nego so jih utrdili in zvezali še bolj in še tesneje...

Jovan P. Jovanović je bil izza l. 1905. večkrat v Sloveniji. Prijaval je s seboj tudi svoje srbske tovariše in tovarišice, ki smo se z njimi prijateljili in ki so spoznavali naše kraje, naše šege in navade. V svojo ožjo domovino so ponašali s seboj mogočne vtiske o lepoti naše zemlje, po svojih šolah so govorili mladini o slovenskih pokrajinah, ji kazali slike naših krajev, jo učili pevati naše narodne pesmi ter jo seznanjali z življenjem in delom naših zaslužnih in slavnih mož in narodnih veljakov.

Naš pobratim Jovo je tedaj izdajal v Kragujevcu svoj časopis »Narodno Prosveto«, kjer je pripovedoval vsej srbski javnosti z navdušenimi in bratskimi besedami o Slovencih in o naši domači zemlji. Gotovo je največ Jovanovičeva zasluga, da so nas začeli bratje Srbi spoznavati in da smo se začeli drug drugemu približavati v prepričanju, da smo vsi ene matere sinovi, da smo bratje in sestre.

Jovanović se je tudi dobro seznanil z našo književnostjo. Pozna naše najboljše pesnike in pisatelje in sam gladko piše in govori slovenščino. Po vsem tem smemo trditi, da je naš prijatelj iskren in prepričan Jugosloven.

Naj mu bo za vso bratsko ljubezen, ki jo goji do nas, izrečena zahvala! »Zvonček« pa, ki ga Jovanović tudi dobro pozna, izpolnjuje samo svojo dolžnost, ako se svojega ljubega prijatelja hvaležno spominja na tem mestu!

NA PREŽI